

156

Forslag til lov

om

**eksportafgifter på voksne kreaturer og fedekalve,
herunder til billiggørelse af fodtøj og reparationer
heraf.**

(Fremsat i folketinget den 23. maj 1951 af landbrugsminister *H. Hauch*).

§ 1.

Stk. 1. Såfremt verdensmarkedspriserne på huder af kvæg samt på fede- og spædekalveskind overstiger de indtil nærværende lovs ikrafttræden gældende maksimalpriser for de nævnte huder og skind, jfr. bekendtgørelse nr. 237 af 6. juni 1942 om handel med huder og skind med senere ændringer, senest bekendtgørelse nr. 470 af 30. august 1946, kan landbrugsministeren til delvis imødegåelse af virkningen af den heraf følgende stigning i priserne på fodtøj og reparationer heraf fastsætte, at der efter nærmere af ham udfærdigede bestemmelser ved udførsel her fra landet af voksne kreaturer eller fedekalve samt kød af disse dyr skal betales en afgift.

Stk. 2. Afgiften fastsættes for 3 måneder ad gangen på grundlag af forskellen mellem de henholdsvis ved lovens ikrafttræden og ved hver 3 måneders periodes udløb gældende verdensmarkedspriser og de nævnte maksimalpriser. Afgiften fastsættes endvidere således, at afgiftsbeløbene med tillæg af det beløb, der svarer til det af afgiften forårsagede fald i priserne på levende kreaturer og fedekalve til hjemmemarkedets forsyning, for hver 3 måneders periode udgør $\frac{1}{3}$ af den ved ophævelsen af de gældende maksimalpriser på huder og skind forårsagede prisstigning på huder og skind, som anvendes til fodtøj og reparationer heraf.

Stk. 3. Landbrugsministeren kan dog, såfremt priserne på levende kreaturer i en sammenhængende periode af mindst 3 uger falder 150 kr. med tillæg af den i stk. 1 nævnte afgift under gennemsnittet af priserne for omhandlede dyr i de sidste 3 måneder før lovens ikrafttræden, nedsætte afgiften til det halve og lade den helt bortfalde, såfremt priserne falder med 200 kr. eller derover med tillæg af nævnte afgift. Konstateringen af priserne foretages på grundlag af en gennemsnitsnotering for unge køer af mellemste klasse.

Stk. 4. Afgiftsbeløb, der måtte være opkrævet, men som ikke kommer til anvendelse til billiggørelse af fodtøj og reparationer heraf, jfr. stk. 2, tilhører landbruget.